

Profesors
Aleksandrs Janeks

Stumbrs - "Meža Bružu" mantinieks - **Jānis Janeks**

Zars- Viņa vecākais dēls - **Miķelis Janeks** (rados saukts Pēterburgas onkulis)

Dzimis - 1859.gadā

Uzdienējis par feldfēbeli cara armijā.

Sieva - **Berta Bēne**

Dēls - **Aleksandrs Janeks**

Dzimis - 28.11.1891. Daugavpilī

Kad Aleksandrs ir aptuveni gadu vecs, ģimene pārceļas uz Pēterburgu, kur tēvs

Miķelis strādā par skolotāju, vēlāk par ierēdni un ir sabiedriski aktīvs. Viņiem ir sava māja Novgorodā (att.).

Vienīgajam dēlam tiek dota laba izglītība - 8 gadu vecumā Aleksandrs uzsāk skolas gaitas vācu vidusskolā - Pēterburgas Svētas Katrīnas skolā, kuru sekmīgi beidz 1909.gadā. Šajā pašā gadā iestājas Pēterburgas Universitātē fizikas un matemātikas fakultātē ķīmijas grupā un 1915. gadā to absolvē ar 1.šķiras diplomu.

Jau studiju gados viņu aizrauj jauna ķīmijas nozare - koloīdkīmija jeb dispersoideoloģija. Un 1915. gadā krievu valodā iznāk mācību grāmata par koloīdiem, kuru vēlāk pārtulko latviski un izmanto LU kā mācību līdzekli. Strādā par pasniedzēju (lasa lekcijas fizikālajā ķīmijā) Urālu kalna institūtā Jekaterinburgā, institūtam evakuējoties pārceļas uz Vladivostokas Politehnisko institūtu, bet 1920. gadā, kopā ar latviešu nacionālajām karaspēka vienībām, pa jūras ceļu atgriežas Latvijā (ha, cik pasaulīte maza - šodien izlasīju "IEVĀ", ka ar to pašu kuģi Latvijā atgriezies arī mūsu premjera vecaistēvs - Jānis Berziņš) . Tiek ieskaifīts LU mācību spēku sastāvā, lasa lekcijas koloīdkīmijā, ķīmijas vēsturē un vispārīgajā ķīmijā un turpina zinātniskos pētījumus koloīdkīmijā kā arī nopietni aizraujas ar citam zinātnēm kā filosofija, mūzika u.c. Nepilnu 39 gadu vecumā (17.09.1930.) tiek ievelēts par profesoru vispārīgajā ķīmijā. (Te nu viņš ir mūsu dzimtas vienīgais profesors!)

Aleksandrs tāpat kā viņa tēvs ir sabiedriski aktīvs - viņš ir biedrs Latviešu-franču tuvināšanās biedrībā, Latvijas ķīmijas biedrībā, Latvijas bioloģijas biedrībā, Comiti' pom l'Expansion der Livre Scientifique (Parīzē), biedrībā "Philosophia"(Beogradā), Kolloid-gesellschaft (Leipcigā), Deutsch Chemisere Gesellschaft (Berlīnē).Bez tam viņš apbalvots ar (cik man zināmais arī vienīgais no Janekiem) Triju zvaigžņu ordeņa trešo šķiru un Francijas Goda Leģiona virsnieka pakāpi.

Neskatoties uz ļoti nopietno zinātnisko darbību, viņš velta laiku arī savai privātai dzīvei un apņem sievu **Mainu Kaupu**, pēc tautības igauieti. Acīmredzot noskatījies Igaunijā, kur bieži pavadījis savus atvaļinājumus.

1944. gadā kopā ar bēgļu straumi dodas uz Vāciju, kur kā Humbolda stipendiāts strādāja Mārburgas universitātē un vēlāk par angļu valodas instruktoru darba rotās Gisenē.1950. gadā pārceļas uz dzīvi ASV un astoņus gadus darbojas ķīmijas rūpniecībā Kallamazū, Mičegānā un pasniedz krievu un vācu valodas Kallamazū koledžā un Upjohn sabiedrības ķīmiķiem.

Aizvien vairāk mūsu profesors attālinās no ķīmijas un meklē atbildes uz jautājumiem par mūsdienu civilizāciju, tas virzieniem, to cēloņiem un lasa lekcijas kultūrvēsturiskiem un filosofiskiem jautājumiem.

Kaut arī Aleksandra tēvs Miķelis bija pārliecināts luterānis, Aleksandrs pats pieņēma Budas mācību. Viņš uzskatīja, ka tā ir zinātnes reliģija un par šo tēmu sarakstījis 2 grāmatas latviešu valodā - "Budā mācības pamati" un "Reliģija un zinātne".

Mantojis no Janekiem garo mūžu, pēcnācējus neatstājis, aizgāja no dzīves nepilnu 79 gadu vecumā 21.10.1970.gadā Kallamazū, Mičegānā, ASV.

Miķelis Janeks - atgriezās Latvijā kopā ar dēlu, bet Aleksandrs palika Rīgā un viņš devās uz tēva mājām "Meža Bružiem" un vēl pirms pensijas strādāja Latvijas Valsts Zemes bankā par pārvaldnieka vietnieku.

Nomira dzimtajās mājās, sasniedzis dziļu vecumu, bet, diemžēl, neizpildot savu mūža novakares pēdējo vēlēšanos - nomirt pīta krēslā ar niķelētiem galiem, kuru atveda līdz no Krievijas.

Guldīts Sudargu kapos, blakus savam jaunākajam brālim un tēvam Jāņiem Janekiem.